

Előfizetési feltételek.

Éves évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hívatások, községek, köz-
vetési jegyzők és tanítók
tevére egész évre 3 frt.
Létszámok és kereszmá-
rosok részére az előfizetők
közönségével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetők
postautalványval
eszközöndök.

Egyes számok 10 kr. jával
kaphatók a kiadónál.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
többzoriért 1½ kr. fize-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkedvezményben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8. sz. I. em.)
küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Kossuth szülőháza.

... Jeltelen!... Megremeg kezünkben a toll, midőn a szavakat leírjuk és gyötör aggodalommal alig merjük keresni az okot, mely miatt márványtábla nem hirdeti messze ragyogó arany betűkkel a helyet, hol nemzeti büszkeségünk, fényünk és dicsőségünk megpillantotta a napot, félve, megdöbbenve kérdezzük, hogy mikép jöhetett létre e nagy mulasztás s vajjon nincs e az okok között feledése a mult dicsőségének, hiánya a nemzeti kegyeletnek?

Sivár, özön világot élünk, álerdemek tolakodnak előtérbe, melyeket ahelyett, hogy leleplezne, tömjénez a saját hasznát leso tömeg s ünneplése tárgyává teszi gyakran azt, kit lelkiismeretes mérlegeléssel el kelene üznie bitorolt piedestáljáról. Jubileumok nap-nap után, évfordulói önérdék hajtott munkálkodásnak, elismerése képzelt, soha nem létező érdemeiknek, rangok, hiúságot tömjenező kitüntetések egész özöne és az alatt — jeltelenül marad Kossuth Lajos szülőháza.

Szomorú világot vet reánk e körülmény s nemcsak magunk, de a külföld, az egész művelt világ előtt pirulunk kell és rendkívüli szerencsének mondható, hogy eddig nem szólalt fel ellenünk a vád hangja, mert bizony-bizony — képtelenek lettünk volna csak egy szót is felhoznunk védelmünkre.

Most már úgy áll a dolog, hogy a ház nemcsak jeltelen, de lakatlanná is válik; a duggazdag földesúr bérbe adta birtokát egy

iparvállalatnak és a monoki tisztartói lak ilyennek megszünik, az uradalom intézősége más községbe költözik át, talán lakó nélkül marad a ház, gyom veri fel udvarát, fedelét, falait megrongálja az idő vas foga, talán hasznavehetetlenné válik, a földesúr elbontatja s felszántják helyét.

Mindennek azonban nem szabad bekövetkezni.

Szerény napihir alakjában hangzott fel a súlyos vád egyik fővárosi napilapban, de a híresekét sokan megolvasták, sokan meg szivelték s hisszük, hogy rövid idő alatt országos mozgalom indul meg azon czélből, hogy hosszú évek vétkes mulasztása helyrehozzassék és emléktábla jelölje a hajlékot, melyben bölcsője ringott a nagyok között is legnagyobbak, Kossuth Lajosnak.

Az első figyelmeztetést rögtön felfogta s magáévá tette a rimasszombati «Kossuth Lajos asztaltársaság» s összegyűjtött filléreiből azonnal küldött be 50 koronát a »Házánk» szerkesztőségébe a felállítandó emléktábla költségeire. Az asztaltársaság e ténye önmagában hordja dicséretét, és egyszersmind legszebb tanujelét adja annak, hogy az asztaltársaság s tagjainak nemesebb intenciói s működése áldozatot hozni a jótékonyaságnak és a kegyeletnek, mely működésnek különben már több ízben szép jelét adta, élénk czáfolatául azon alaptalan vádnak, mintha az összejövetelek alkalmával akár a politizálás, akár a dorbézolás volnának az összejövetelek rugói.

Hiszük, s meg vagyunk róla győződve,

hogy a példaadás nálunk is számos követőre talál és városunk, megyénk lakossága sietni fog filléreivel áldozni a kegyeletes czélra, melynél szebbet, nemesebbet nem ismerünk jelenben.

Bizzunk benne, hogy csak az első felhívásra van szükség és sietni fognak egyesületek, társulatok és egyesek hozzájárulni ahhoz, hogy ama súlyos vád, mikép nagy hazánkfianak szülőháza jeltelen, megszünjék vád lenni és lássa a külföld, miszerint hállával viseltetünk igazi nagyjaink iránt, és érdemeiknek méltánylását még sziveinkben hordjuk, külső jelekben is kifejezést tudunk annak adni.

Ez emléktábla felállítása nem igényel nagylelkű adakozókat és nagyméretű adakozásokat, sőt egyenesen kívánatos az, hogy fillérekből gyűljön össze a szükséges pénzösszeg és e filléreket ezren és ezren adják össze, úgy, hogy minden jó érzelmű honfi részt vehessen a Kossuth szülőháza megjelölésének szép munkájában.

Kövessük tehát a rimasszombati «Kossuth Lajos asztaltársaság» szép példáját; induljon meg a fillérek gyűjtése palotákban és gunyhókban, az ország fővárosában s kisdud falvakban, duggazdagok és szegények egyaránt adakozzák filléreiket s ha majd büszkén hirdetik márványba vésett aranybetűk Kossuth születését, hirdethessék azt is, hogy a hálás magyar nemzet leróta Kossuth iránt a kegyelet adóját.

TÁRKA.

OROKLÓTT BAJ.

Ira: SZARVAS MARISKA.

Miklós tájára se ment a Sardi kastélynak, mig a «vig társaság» ott mulatott.

Csak úgy látta estelenként a kivilágított ablakokat, amint beragyogtak élénk piros színekkel az éjszakába, s bolygó rózsaszín árnyakat rajzoltak a mozgó lombok fölé.

Ezt látta — s hallotta néha-néha egy-egy fegyver durranását, ebből megtudta, hogy a társaság az erdőn mulat.

Végre pár nap múlva meghallotta, hogy a társaság elutazott s helyettük megérkezett a fiatal asszony.

Bence is tudatta vele:

«Ilona itthon van, várunk!»

Délben már berobogott a Miklós kis magas kocsija a Sardi kastély ezüst topolyakkal szegélyezett verandája alá.

Bence künn várta s rögtön burczolta befelé.

— Jer! Ilona kíváncsi megismerni.

Pár percz múlva már ott érezte kezében a kis sógnőnek karcsu, finom ujjait s látta mosolygó sötét szeméit, kedves ovát-arczát.

— Ön Miklós?! Epen ilyennek képzeltem!

En — Ilona vagyok!

— Kedves Ilona üdvözlöm!

Megnézte a fiatal asszonyt s bájosnak találta. Tetszett alakja, barnás halvány arcocskája s a hangja, az mindenekfelett!

— En Ilona vagyok, vélte hallani még akkor is, mikor bent ült a kis sógnővel a rózsaszín függönyös kis szobában, hová csak lopva szökkent be a juniusi napsugár és tele hintette piczinyke fénycsillagokkal a himzett kis zsöllyéket, márvány asztalakat s szerte futott fényásvolyával a nagy rózsás szőnyegen.

— Mama sokat beszélt előttem önről Miklós, egyáltalán mindig önről beszél, azt hiszem ön a kedvence! Nem?...

— Csak azt sajnálja, hogy olyan elvonultan él! Mondja, miért teszi?

— Szeretem a magányt, ezért; ön előtt ez persze elképzelhetlen kedves Ilona, hogy valaki inkább lelje gyönyörét az elvonultságban, mint a változatossággal tele, pezsgő életben, ugyebár? Megfoghatatlannak fogja találni, hogy inkább szeretem az őszinte népet munkásságával, a maga sajátosságával együtt, mint az elegáns városi társaságot, ugy-e különös dolog, rossz izlés ez?

A kis sógnő kisé felrehajtott fejecskejével, figyelmesen hallgatta.

— Nem rossz izlés, ki tudja, tán igaza van. Mama mindezt már elbeszélte nekem, megmutogatta arczképeit sorra mind, ahogy következtek, láttam mint, képzelje csak, fehér szoknyás kis pubit, azután mint tanulót, ahol olyan igen komolyan néz, ahol együtt vannak Bencével...

— Mama meghagyta, hogy minden bizonynyal átnézzek Dénesfalvára, megnézzem a régi kastélyt, ott lakik ön — nem?

— Ott lakom

— Az sokkal szebb lehet, mint ez! Nekem sokban tetszik, ámbár még nem láttam, csak teg-

nap, midőn az állomástól jöttünk, egy kicsit; nekem úgy tetszenek azok a magas falak, keskeny vágású ablakok és már az, hogy régi; egy régi kastély, bizonyára boltíves termek vannak odaát?

— Eltalálta, csakugyan boltívesek a szobák, de nem gondolja ön, hogy nagyon rideg egy olyan magas hangvő terem régies ablakaival? Menynyivel kedvesebb az ilyen kis szoba, mint ez itt!

Miklós körülnézett a modern izléssel berendezett szobában, hol minden illatos volt és fényes, egymásba folyt a függönyök habos selyme a szőnyegek nehéz kelmejével.

— Nem találja, hogy szebb itt, kedves Ilona?

— Nem!

— En szeretem a régi kastélyokat, melyekhez annyi emlék fűződik, elképzeltem már többször nagytermeket, életnagyságu festményekkel a falakon, százados fák a bejáratnál, tudja ugy, ahogy a regényekben olvassa az ember.

Miklós mosolyog.

— Ön egy kissé regényes fogalmakkal bír, ugyebár?

— És ön?

— En is egy — kicsit.

Erre mindketten nevetnek.

Ilona oda nyújtja keskeny kis kezét a fiatal embernek, ez egy pillanatig reá szögi tekintetét arra a szép oval arczra, szép barna szemekre, azután lehajol a kis ékköves kéz fölé.

... Jó későn indult már haza, egészen este volt már.

Szeptember vége felé járt az idő.

Az ősz még mindig nem igen jelentkezett,

Templomavatási ünnepély.

Mult hó 28-án volt a rimaszombati ág. ev. egyház templomépítésének 100 éves jubileuma, melyen maga Zelenka Pál ág. hitv. ev. püspök ur is megjelent.

A ünnepélyes istentisztelet fél 10 órakor kezdődött, mikorra felekezeti különbség nélkül megjelent a zsfolásig telt templomban társadalmunk színe-java. A notabilitások közül ott láttuk: Hámos László főispánt, Bornemisza László alispánt, Szabó György polgármestert, Nagy Ferencz főjegyzőt, Kubinyi Aladár törvényszéki elnököt, Terhes Pál ref. lelkészt és sok másokat; ott volt Rimaszombat előkelő hölgyközönsége is.

Az isteni tisztelet az általunk már közölt program szerint ment végbe.

A püspök beérkezte alatt «Erős vár a mi Istenünk» éneket énekelte orgona kíséretében az egész közönség s ennek elhangzása után a XIX. zsoltárt. A zsoltár elhangzása után Zelenka Pál püspök kenetelés hangja, magas szárnyalású beszéd kíséretében avatta fel a templomot.

Majd a «Jövel Szent-Lélek Ur Isten» kezdetű ének elhangzása után Glauf Pál esperes, helybeli lelkész mondott egy lelkes alkalmi beszédet. Végre a püspök áldása következett, melyel az istentisztelet véget ért.

Az isteni tisztelet után az ev. egyháztanács és a gymnasiumi tanári kar tisztegett a püspök úrnál.

Az egyháztanács a püspök úrtól Hamaliár Károly egyházi felügyelő urhoz ment tisztelegni, hogy megköszönje azt a sok anyagi áldozatot, melyel a nemeskeblű felügyelő, a templom restaurálását lehetővé tette.

Tisztegett még az egyháztanács Nagy Zatrógh Julia asszonynál is, megköszönve a lelkes özvegy azon jótékonyágát, melynek köszönheti az egyház mostani új orgonáját.

Délután egy órakor a «Három Rózsa» nagytermében 120 terítékű közebed volt, melyen jelen voltak notabilitásaink mind.

A közebeden a tósztok sorát Zelenka Pál püspök ur kezdette meg, Ő Felsége a király életével. Ezután a tósztok egész tára következett, melyek közül méltó feltűnést keltett Bornemisza László alispán felköszöntője, ki egy magvas, remek beszédben bizonyította, hogy a hazaszeretet tekintetében nincs, nem lehet felekezeti különbség, mert van egy közös oltár, hol a hazának minden polgára kell, hogy áldozzon s ez a hazaszeretet oltára, mely ha áldozatot kíván, akkor az áldozatot megtagadni nincs jogában egy felekezethez sem. Éltette Zelenka Pál püspököt.

Kubinyi Aladár törvényszéki elnök is Zelenkát éltette, Zelenka püspök pedig az ág. ev. egyház nemes jótékonyágú felügyelőjeért, Hamaliár Károlyt üritette poharával. Medveczky Sándor törvényszéki bíró Hámos László főispánt, Institőrisz Endre ügyvéd Bornemisza László alispánt éltette, Hámos László főispán a rimaszombati ev. egyház előjáróiért, Hamaliár Károlyért és Glauf Pál főesperesért üritette poharát, Marton János pedig Rosenauer ezredest, mint a katonaság képviselőjét éltette. Mondottak

még ezenkívül is sok tósztot, melyek után a püspök ur a délutáni három órai vonattal Miskolcra utazott és nemsokára a többi résztvevők is eltávoztak.

Folytatását, illetve befejezését képezte pedig az egész ünnepélynek a «Három Rózsa» tartott társas-estély, melyen körülbelül 200-an vettek részt.

Rimaszombat - Losonc.

A kiépítendő eme vasutvonal ügyére vonatkozólag, melynek érdekeit mindenkor szívünkön hordoztuk, az alább egész terjedelmében közölt levelet vettük. Közöljük a levelet kommentár nélkül azon indokból, miután mi magunk sem vélünk oly ellentétes érdekeket fennforogni, melyek esetleg kiegyenlíthetők ne volnának s így az ügyre nézve csak üdvös lehet, ha a felek intentiói napvilágot látnak, nyilvánosan szellőztetnek, megvitathatók, tehát megczáfolhatók is; közöljük a levelet kommentár nélkül, azonban fenntartjuk jogainkat arra visszatérhetni.

Különösen tisztelt Szerkesztő ur!

Becsés lapjának folyó évi január hó 28-iki számában Kubinyi Géza ur aláírásával megjelent cikkre vonatkozólag kérem ezen nyilatkozatom közlését. Ezen kérésemet azzal okolom meg, hogy a jelzett cikk azon törekvésem ellen látszik iránytva lenni, hogy a losonc-rimaszombati vasutvonalat az érdekeltég építse ki saját regijeiben, oly formán, hogy az építésből eredő mindenemű haszon az egyéni nyereszkedés kizárásával haruljon az érdekeltekre vissza.

Ebben a törekvésben nincs semmi olyan, a mit bárki elítélhetne, de nincs is semmi gyanúsítás senkinek, éppen azért nem volt mit vizsgálatsanitia cikkzök urnak.

A tényállás ismertetésében azt állítja cikkző ur, nyilván tévedésből, vagy azért, mert Baratta báró ur az előzményekre nem emlékezett, hogy báró Baratta mindenütt, felemlítve, polgármesternél, illetve Losonc városánál is süket fülekre talált. A való tényállásnak megfelelőleg kijelentem, hogy nevezett báró ur nálam is járt és tőlem azon biztatást nyerte, hogy Losonc városa annyit fog erre a vonaira is áldozni, mint a gyarmat-losonci vonalra.

Tehát nem talált süket fülekre. A másik tévedés az, hogy Rimaszombat városát is igyekeztek lépze vinni.

Mivel név említve nincs, ezt kire vonatkoztatja, nem tudom, de annyit én is tudok, hogy e két kifejezés között: «felvilágosítani» vagy «lépze vinni» nagy különbség van és azt is tudom, hogy nem egy embernek szolgáltam felvilágosító tanácsal, de lépze sem én, sem velem együtt működve más soha nem vitt senkit.

Cikkző képviselő ur maga igazolja, hogy Rimaszombatban kifejezett nézetem helyesnek voltak, midőn vitatja, hogy két millió forintnak megfelelő kamatoztatást nem lehet kilátásba sem helyezni.

En is azt vitatom, de midőn a képviselő

ur a poltár-rimaszombati vonalat a finanszirozás veszteségével együtt 1.200.000-1.300.000 forinttal akarja kiépíttetni, én azt mondom, hogy ezért az egész losonc-rimaszombati vonalat ki lehet építeni, mert így is circa 27 ezer lrt jön kilométerenként.

Ez az, amit be akarok bizonyítani, s ha, amint nem kértém, a képviselő urat is a közérdek vezérli, nem értem, miért ellenzi tervem végrehajtását, miért nem enged időt, hogy bizonyíthassam állításomat, ha nem tudom, én szívesen tért engedek.

Azt csak mindenki el fogja ismerni, hogy felényi költséggel épített vasut jobban fog kamatozni.

Meg kell még jegyezmem, hogy a képviselő ur nem jól czítal szavaimból, midőn azt mondja: «hogy a losonciak készek 100.000 frtot, ha kell, többet is áldozni, ha ezen vasut Losonc felé építtetik ki.»

Ezt így soha nem mondtam. Hanem igenis mondtam azon hozzáttel: és ha a vasut önköltségen, az egyéni nyereszkedés kizárásával építtetik.

Mondtam pedig ezt nemcsak az esetre, ha csakis Losonc felé vezetettik, de még az esetre is, ha a két város összekötetik is.

Mondhattam pedig azért, mert a törzsrésztvény veszett pénz, mely soha jövedelmet hajtani nem fog, — míg az én tervezetem szerinti résztvény, megengedem eleinte szerényebb, később azonban megfelelő jövedelmet biztosítana, tehát nem lenne kidobott pénz, nem lenne holt, soha nem kamatozó tőke.

Ebből lathatja a képviselő ur, hogy én nem hagyom magam a lokál-patriotizmus által vezéreltetni. Nincs szándékomban e két várost egymással szembeállítani, hanem abban a hitben, hogy mindegyik meghozza a maga részéről az áldozatot, mely pedig oly alakban lesz kérve, hogy az befektetés jellegével birjon, karöltve haladva, egymást gyámolítva és nem egymásra törve szeretném őket boldogulni látni.

E nemzet nem az által lesz nagygyá, ha egymás elnyomásán elmélkedünk, mert ha csak azt nyeri vagyonban az egyiknél, amit más vesztett, úgy az egész semmivel sem lesz több.

Végezetül talán jelezhetem, hogy ha a képviselő ur nyugodtan elmondhatja, hogy megtette kötelességét, ne vegye rossz néven ha megteszi más is, megleszem én is, még akkor is, ha — a mi ugyan sajnálatomra szolgál — a képviselő urnak az nem tetszik is.

Losonc, 1894. február hó 1-én.

Török Zoltán,
polgármester.

49—894. sz.

Hirdetmény.

A kereskedelemügyi miniszterium az állami közutak törzskönyvei elkészítésének biztosítása czéljából 1894. évi február 10-ik napjának délelőtt 10 órájára zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet. Ezen versenytárgyalás a gómörvármegyei m. kir. állami építészeti hivatal helyiségeiben fog megtartatni.

— Nem jöhetett?

... Miklós nem válaszolt semmit. Csendes helyet foglal a kis himzett virágokkal borított pamlagon, a fiatal asszony közelében s nézi, nézi fokozódó érdeklődéssel szép halvány arcát, mely olyan, mintha márványba vésték volna s igen megváltozottak talája... Közelebb hajol hozzá.

— Beteg Ilona?

A finom oval-arc megszinesedik egy kicsit.

— Nem vagyok az.

— Hihetetlen! Nem érez valami gyengeséget, fájdalmat, hiányt?

Ilona nem szól semmit.

— Nem unatkozik?

— Valaszojlon edes Ilona!

Felemelte kissé a sógornó fejét s belenézett könyfátylas szeméibe.

— Nem érez unalmat?

— Nem!

— Hát mikor egyedül van, pedig sokat van egyedül?...

A szép arc még jobban elborult erre a megjegyzésre s Miklós észrevette, hogy érzékeny pontot érintett a fiatal asszony szívében... pillanatnyi tépelődésekbe merült.

— Mi bántotta?

Vajjon mi hiányzik ennek a kedves érzelmű asszonynak?

Egyszerűen elképzelheti a választ:

— Minden!

Nem füzte tovább gondolatait, utána nyult a kis fehér kéznek, mely oly áttetsző volt, amint a pamlag vörös bársonyára nyugodott.

— Melyikünk hiányzik Ilona? Én-e?

minden virult, a rózsafák tele virággal, az akácok másodsor bontogatták bimbóikat, csupán kűnn a határban sápadt meg kissé a gyp és hervadt el néhány kényesebb virága a nyárnak.

Deésy Miklós pár nap óta nem volt oda át a kastélyban.

Megtudta, hogy érdeklődik Ilona iránt, megtudta, hogy — szereti... csendes visszavonulni iparkodott.

Ez azonban nem ment olyan könnyen, mint tán képzelte.

Először történt, hogy nő olyan mély hatást gyakorolt reá, mint a kis sógornó s ez a hatás erős volt és mély, mert a lélekben kezdődött.

Miklós szeretett.

Szerelmes lett a kis sötét szemű gerle-aszszonyba, a bátyja feleségébe s ez a gondolat sok nyugtalanságot okozott lelkének.

Maga se tudta, hogyan történt, nem tudta, hogyan kezdődött, csak egyszerre itt volt a szerelem minden nyugtalanságával, képzelgésével, édes-bus ábrándjaival együtt.

A nyár folyamán gyakran megfordult a sárdi kastélyban, hogy a fiatal asszony nyomában járjon. Bence nem törődött vele.

Legalább háboratlanul járhatott ide-oda, berándulhatott a városba hetenkint néhányszor s örült, hogy Ilona semmiben sem háborgatta.

— Mulassatok ketten! szokta megjegyezni ezinikus mosolylyal s felhuzogatva hamvas keztyűjét, futólagosan kezét szorított öcsésével, megcsókolta a felesége finom ujjacskáit, s a következő perczben már kirobogott elegendő kis fogatán a tágas udvarból.

Ilyenkor hallgatás, mély csend borult a kis szobáckára, melyben feleségét s Miklóst hagyta.

A bizalmas együttlét meg-megfosztotta őket egy-egy pillanatra minden nyilatkozattól vagy megjegyzéstől, Miklós lehajtotta fejét, hogy ne lássék villámló tekintete, lehajtotta fejét, hogy ne lásson semmit, semmit...

Tudta, miért nem törődik Bence a feleségével, tudta, hogy unalmas reá nézve ez az érzelmes, ábrándos asszony mély tekintetével, virágos kedélyével, ismerte, nagyon is imerte a bátyja felületes, ingatag szívét, kedélyét, melyet csak a változatossággal tele életmód, a folytonos izgalom képes lekötöni, kielégíteni.

Mindent tisztán látott...

Napok óta kerülte a kastélyt, nem ment, csak a völgyben járt el s meg-megállt egy kicsit, hogy felnézzen a szép uri lak magas karcu fáira, bámulja a napfényben meg-megcsillanó magas ablakokat.

Ma azonban levelet kapott Ilonától.

«Jöjjon át. Bence napok óta távol van, rettenetesen egyedül vagyok a nagy lakásban.» Pillanatra megörült ennek a hívnaknak, a következő perczben azonban kedvetlen lett egyszerre. Részletezni kezdi a levelet... «Bence napok óta távol van.» Ez foglalkoztatja hát!?

Tán sejt valamit a férje viselkedéséből s a miatt nyugtalankodik. Ő pedig siessen át és segítse ezt a nyugtalanságot eloszlatni.

Boszusau gyűri össze a levelet s megparancsolja, hogy a kis magas ülésű kocsi álljon elő. Jó! Ha azt kívánják tőle, hát megteszi ő azt is.

A fiatal asszony szomoruan fogadta. Alig várja, hogy beérjenek a kis rózsaszín függönyös szobába, odanyújtja finom kis kezét Miklósnak.

— Nem jött! Miért nem jött?

— Nem jöhettem edes Ilona!

Az adatok a fentnevezett államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponta megtekinthetők.

Gömörvármegye m. kir. államépítészeti hivatalfőnöke:

Juraskó Jakab,
kir. főmérnök.

H I R E K.

— **A király vldékünkön.** A múlt év végével illetékes katonai körök egy téli hadgyakorlat eszméjét vetették fel, mely február hónapban lett volna megtartandó. A gyakorlat megatartása elő azonban nemcsak pénzügyi okok, de az is akadályt gördített, hogy a hadsereg nincs ellátva kellő meleg ruházattal és az ősszel bevonult ujonczok az időre még nem sajátítják el a kellő ismereteket. Mindezek az okok arra bírták a hadsereg fővezetőségét, hogy a téli hadgyakorlatokat 1894. év őszére halasszák, mikor aztán a hadgyakorlatok a király jelenlétében okvetlen meg fognak tartatni. A hadgyakorlatok, az eddigi megállapodások szerint Rimaszombat, Losonc, Miskolcz és Balassa-Gyarmat városok közt fognak megtartatni. A feladat szerint a kassai VI. sz. hadtest fog szemben állani a galiczi XI. számú hadtesttel. A hadgyakorlatokra az összes tartalékosokat behívják, hogy egy-egy hadtest 25000 főből álljon. A támadó fel északról Üexküll báró hadtestparancsnok vezénylete alatt, a Kárpátok felől fog betörni és délre fog előnyomulni. Az ellenhadtestet, mely a deli részek védelmére van hivatva, mádi Kovács János altábornagy, kassai hadtestparancsnok fogja vezényelni. A hadgyakorlatokon nagy és fontos szerep jut a honvédségnek, melynek kassai dandárja a védőhadtesthez lesz beosztva. A legbiztosabb kilátásaink vannak illyképp ahoz, hogy koronás királynk a gyakorlatok tartama alatt városunkat is meg fogja tisztelni legmagasabb látogatásával s hisszük, hogy városunk jó eleve gondoskodik a legfőbb hadur méltó fogadtatásáról.

— **A hivatalos lap 22-ik száma közli a képviselőház 1893. évi december hó 9-én tartott 268-ik ülésének jegyzőkönyvi kivonatát, a vármegyék és városok által, köztük a Roffi Borbély László indítványa folytán Gömörvármegye által is a főrendiház szervezésének módosítása tárgyában benyújtott kérvények tárgyalásáról.** A képviselőház a beérkezett kérvényeket érdemlegesen letárgyalván a kérvényi bizottság határozati javaslatát fogadta el és a tárgyalás alatt állott kérvényeket a miniszterelnök útján az öszkormánynak kiadatni rendelte.

— **Hymen.** Dr. Gescheit József pelsőczy orvos január hó 28-án tartotta eljegyzését Miskolczon, Kohn Miksa földbírtokos bájos és kedves leányával, Malvinával.

— **Kinevezések és választások.** A vármegyei könyvelői állásra Hámos László főispán ur ó méltósága Istók József tornaljai szolgabírósi díjnokot és végrehajtót nevezte ki múlt hó 30-án. — Nagy-Röczen árvaszéki jegyzőnek a képviselőtestület Semiedt János városi hivatalnokot választotta meg. — Kokovai jegyzőnek a múlt hó 29-én nyugalmába vonult Kovács Ferencz helyébe Prunyi Vilmos nyugati szolgabírósi díjnok lett megválasztva. — Zubó Kálmán m. központi díjok népfelkeltési oszagtisztje lett kinevezve — a népfelkeltő mozgatása esetére.

— **Eljegyzés.** Vozsenik Károly pénzügyigazgatósági tisztviselő, társaséletünk egyik rokonszenves tagja a múlt hó 28-án jegyezte el Losoneczon György Ilona kisasszonyt. Öszinten gratulálunk a kötéendő frigyhez.

— **A Gömörvármegyei Közmivédelési Egyesületigazgató-választmányja** rendes ülésének megtartása válván szükségessé, annak idejéül folyó évi február 12-ik napjának délután fel 3 óráját Rimaszombtatban, a megyeház tanácsstermébe tűzöm ki, melyre midőn a t. czimet meghívom, tisztelettel kérem, hogy az ülésen megjelenni és a tanácskozásban résztvenni sziveskedjék. Rimaszombtatban, 1894. január 26-án. Török Bálint, elnök.

— **Eljegyzés.** Krausz Dávid martonfalai koresmáros családjában egyszerre három jegyváltás történt. Károly nevű fia eljegyezte Spitzer Gizella kisasszonyt, Linka leánya pedig Lichtner Samuval és Janka leánya Morgenbesser Károlyllyal váltott jegyet.

— **Elhunyt szabadsághős.** Id. Szomor Dezső kir. törvényszéki telegkönyvvezető, 48-as honvéd huszár főhadnagy, múlt hó 28-án elhunyt. Egyike volt azon hivatalnokoknak, kiket lekötözött nyájas modorukért, lelkiismeretességük és pontosságukért a közszereket környez s egyike volt azon immár keveseknek, kik fegyverrel védtek a megtámadott szabadságot. A család a következő gyász-

jelentést bocsájította ki: «Szomor Dezső, özvegy Szomor Károlyné, szül. Kitián Anna, valamint gyermekei Szomor Etelka, férj. Gaján Viktorné gyermekeivel, Szomor Mariska, férj. Bazilidesz Gusztávné gyermekeivel, Szomor Anna, férjezett Henyey Kalmánné gyermekeivel, Szomor Katalin, férj. Koreny Gyuláné gyermekeivel, Szomor Ida, férj. Markus Dénesné gyermekeivel, Szomor Károly és neje Cottel Lenke gyermekükkel a maguk és a nagyszámu rokonság nevében is — mélyen megsomorodott szívvél jelentik a legjobb apa, legszeretőbb rokon és barátinak, Szomor Dezső hites ügyvéd, nyug. I. oszt. telegkönyvvezető és 1848—49-iki huszár főhadnagynak folyó évi január hó 28-án esteli fel hét óraker élete 72-ik évében végegyöngülés folytán történt gyászosan elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 30-án délután 3 óraker az ág. hitv. ev. egyház szertartásai szerint foguak a rimaszombati sarkertben örök nyugalomra tétetni. Áldás legyen emléken! Rimaszombat, 1894. január 29.» Temetésén ott voltak a törvényszék, telegkönyv és járásbírósg tisztviselői testületenként s a résztvevők nagy tömege. A koporsót borító szebbnél szebb koszorúk között volt egy, melyről a magyar trikolór lengett; az elhunytának régi bajtársai, maguk is elagott ősz emberek tették azt a volt bajtárs koporsójára, hadd borítsa hantját is annak a zászlónak a színe, mely alatt hősieg vívta a szent szabadság harcát. Legyen könnyű a hant porai fölött!

— **A helybeli főgymnasium VIII. osztályának tanulói** folyó hó 17-én színi előadást rendeznek. Az előadás női szerepeit Rásky Etelka, Glauf Anna, Koreny Jolan és Mindszenti Ilona fogják adni.

— **Talált pénz.** Perecz Samu, kedvencz baritonistánk, e hó elsején a délelőtti órákban a piacznak a városház felőli részén, a csatorna alatt jelentékeny összeg pénz talált, melyet azonnal átszolgáltatt a rendőrkapitányi hivatalnak, hol igazolt tulajdonosa átveheti.

— **A polgári olvasókör közgyűlése** ma délután 3 óraker lesz a kör helyiségében. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzői jelentés az egytel 1893 ik évi működéséről. 3. Számvizsgáló-bizottság jelentése. 4. Tisztikar és választmányi tagok választása. 5. Indítványok. A kör múlt évi bevétele volt 1765 frt 99 kr., ezzel szemben a kiadás 1212 frt 65 kr. s így maradt fölösleg 553 frt 24 kr. A vagyonkimutatás szerint vagyonértéke 4121 frt 12 kr., ebből az ingóságok képviselnek 2154 forint 6 kr. értéket. Készpénz a nép- és iparbanki könyvekben van 1577 frt 6 kr. A tagdíj hátrálékok összege 390 frt, melyből 93 forint még az 1890—91—92-iki évekre esik.

— **Díjnyokok mozgalma.** Lapunk múlt számában megemlékeztünk azon mozgalomról, melyet az igazságügyi hivataloknál alkalmazott díjnyokok indítottak nyugdíjosultságuk kimondása iránt. Mint értesültünk, ezen mozgalom most már általánossá vált, amennyiben az összes állami hivataloknál alkalmazásban levő díjnyokok bevonatlag s a Budapestzen megalakult előkészítő-bizottság minden lehetőséget elkövet, hogy fáradozásuknak meg is legyen a kívánt sikere. E végből alapos tanulmányozás alá vették az ügyet és teljes odaadással dolgoznak azon módozatok megállapításán, melyek szerint jogos igényüket megnyerhetők vélik. Ily körülmények között a f. hó 21-ére kitűzött értekezlet — egyelőre elhalasztott.

— **Nyilvános számadás.** Rimaszécsen az ottoni tüzoltó-egyesület 1894-ik évi január 20-án táncmulatságot rendezett. A mulatság kedv tekintetében igen vig volt, a nem nagy, de díszes közönség reggel 6 óráig maradt együtt. A mulatságnál rendes bevétel volt 53 frt, felülfizetés 21 frt, összesen 74 frt, melyből a kiadás levonatván 38 frt 10 kr. összegben, maradt az egytel javára 35 forint 90 kr. A felüli étéshez hozzájárultak: Neogrady Antal 4 frt, Marikovsky Geza, Lengyel György és Koós Károly 2—2 frt, dr. Kathona László, Salamon Béla, Lefkovich Lajos, Nagy József, Fricz Ferencz, Horváth József, Lenkey István, Altmann József, Deseffy Árpád, Boros István és Falk Józsefné urnó 1—1 frt. Rimaszécsen, 1894-ik január 26-án. Négyessy Árpád, egyteli pénztárnok.

— **A putnoki népbank** múlt évi (leszámolásának 23. éve) üzletkimutatását beküldötték. Mint a kimutatásból kitünik, 1893. decz. 31-én volt összes vagyon 434,644 frt 64 kr., melyből alap-tőke 60,000 frt s betéti tőke 272,605 frt 10 kr. Bevétele volt a múlt évben 44,008 frt 87 kr., melyből tisztí fizetésekre 3462 frt 98 kr. fizetett. Jótékonyági rovata a 44 ezer frt bevétellel szemben csak 58 frt. Leszámítva az összes kiadásokat, az 1893-ik évi tisztá jövedelem 10,419 frt 26 kr., mely összeg 60,000 frt alap-tőkével szemben olyannak mondható, melynél jobbat

rénytelenség nélkül senki sem kívánhat. Ez őszszeg bizonyosága az intézet szilárd anyagi helyzetének, de bizonyosága annak a spekuláció szellemének is, mely széles e hazában pénzintézeteket vezet. A nepbank közgyűlése folyó hó 7-én lesz. A közgyűlés tárgyai: 1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése. 2. Mérleg és számadás jóváhagyása. 3. Üzletnyeremény mikénti felosztása. 4. Felügyelő-bizottsági és négy bizottsági tag választása. 5. Indítványok tárgyalása.

— **Szeszélyes toronyóra.** A katolikus templomnak tornya, tornyán órája van; a többi templomnak csak tornya, de órája nincs. Nagyon természetes tehát, hogy városunk mindazon nem irigylendő polgárai és polgárnői, kik ama kis kertyegő jószággal, melyet zsebórának mond a konversations lexikon, nem rendelkeznek, különös gondot és figyelmet fordítanak a katolikus templom tornyára azon okból, mert óra van rajta. Keves föltaláló képességgel kisűthetjük illyképp, hogy a városnak ezen egyetlen nyilvános időmutatója okvetlenül kellő gondozást igényel. És épp ez az, melyet hiába keresünk; a maga nemében s legalább nálunk páratlan toronyóra olyan rendellenül jár, miképp azon a poaton van, hogy teljesen hitelét veszítse. Föltételezzük, hogy van gondozója, miért is azokhoz szölkünk tehát, kiknek módjában áll e gondozót ellenőrizni, avagy megkorholni s kérjük, hogy tegyék kötelességévé a lelkiismeretesebb gondozást, avagy ha talán azon mulnék, gondoskodjanak több szakavatottsággal rendelkező egyénről, hogy ha már csak egyetlen toronyóránk van, legalább ez az egy járjon lehetőleg pontosan.

— **Az élelmisség** tanujeleként tekinthető, hogy Reisz József helybeli jóhírű kereskedőnk üzlete mellett női, férfi és gyermek bőrczipőkben gazdag raktárt rendezett be. Reisz József igyekvő fiatal ember s a pártfogást méltán megérdemli, csak azt ajánljuk figyelmébe, hogy a versenyképes honi ipart ne mellőzze újabb vállalkozásánál, akkor a közönség pártfogása el nem maradhat.

— **Hirdetmény.** 4807—2154. szám. A rimaszombati kerületi betegsegélyző pénztárba belépni kötelezett: Rimaszombat város területén lakó tagok közül a közgyűlési megbizottak választására határnapul és pedig az alkalmazottak részéről folyó évi február hó 7-ének délelőtti 9 órája, a munkaadók részéről folyó évi február hó 8-ának d. e. 9 órája a városháza tanácsstermébe kitűzetik. Mi azzal hozatik köztudomásra, hogy a bejelentett pénztári tagok számához képest választandó lesz az alkalmazottak közül (37) harminczhét, a munkaadók közül (13) tizenhárom közgyűlési megbizott; a választás szavazatlappal akként történik, hogy arra csak annyi név jegyzendő, mint a hány választandó, mert a kitüntetett számon felüliek figyelembe vétetni nem fognak; hogy az alkalmazottak közül csak segédtagok választhatók, hogy a választás bármily kevés számu tag jelenlétében is megejtetik és végre, hogy a szavazás kezdetét veszi mondott nap d. e. 9 óráján, déli 12 órától d. u. 2 óráig megszaktatással tart d. u. 4 óráig. Kelt Szabó Rimaszombat r. t. város tanácsának 1893. évi december hó 22-ikén tartott üléséből. Szabó György, polgármester.

— **Portékáját árulta** a Kóbi és mind, amit csak árult, a legelső minőségű volt, milyennél különb és olcsóbb nem létezik. «Hogy adja azt a szőnyeget», kérdi a szemlélők egyike, kinek különben a legkevesebb kedve sem volt vásárolni. Kérem hallatlan olcsón, potom 42 frtért! «Lesz az 20 frt is.» Nem lehet kérem, magamnak is többbe van! «No, fogadjunk öt forintba, hogy ide adja 20 frtért is.» Kóbi a fogadást elfogadta, s kezdte kinálni, 35-ért, majd 30, 25-ért, végre így szól, hat nem tetszik 20-nál többet adni érte? «Nem.» Tessék megtartani hát a 20-ért! «De nem addig van az, 5 forintot én nyertem a fogadáson, tehát csak 15 kap.» Hát tessék a 15 frtért! «Nem kell már most, úgy szölt a vevő, kire 15 frtért akart rá szólni egy 42 frtos portékát. De hát a vége mégis az lett, hogy 15 frtért becsapott egy másik igazi vevőt.

— **Harmatozzatok...** csengettek 4 ezer éven át a pátriarkák és próféták. «Világosságot» — ha nem is 4 ezer évig, de mégis hosszú ideig a mező-utczai lakosok. A pátriarkák és próféták megnyugodtak, — mert óhajuk beteljesült, de a mező-utczaiak még folyton elégedetlenek — bár óhajuk teljesült. Teljesült, mert világosságuk két — Kr. születése után az 1894. évi február hó 1-ső napjának estéjén legelőször meggyújtott — lámpa által ki lett ugyan elégítve, de csak azért, hogy most lámpavilág mellett lubiczkolhassanak a sárban és vízben. Még egy vágyuk van, olyan száraz láb, mint Mózes zsidainak a Veres tengeren, s hogy ezt elérhessék, kérvényekkel és deputációval akarják ostromolni a nemes város képviselőtestületet.

— **Gyermeki szeretet.** Alsó-Vályon kerülő az öreg Pál István. Van neki fia is, leánya is és ezek annyira szerették apjukat, hogy mult hó 20-án csupa szeretetből két oldalbordáját összetörték a szerencsétlen öregnek, aki legalább is 4-5 hétig aligha tud felkelni az ágyból.

— **Tűzhálál.** Csetnek város határában, mintegy félórányi távolságban az erdő szélén épült magányos házában lakott Smalkó János nevével, mostoha leányával és egy Trajz, helyesen Jakab Gyula 5 éves kis fiúval, aki nevelésbe volt náluk a város által adva. Mult hó 13-án a házbéliek mindnyájan elmentek hazulról és csak a kis fiút hagyták honn egyedül és a ház ajtaját reá zárták. Valószínű, hogy a magára hagyott gyermek kezébe gyufa került, melylyel a szobában levő ágyat felgyújtotta, mitől aztán a ház is meggyulladt, csak hogy midőn Smalkó családjával hazaért, a ház lángokban állott és a kis fiút már

nem lehetett kimenteni. Másnap csak egyes özszeégett csontrészeit találták meg a romok között. A gondatlan emberek ellen megindították a vizsgálatot.

— **Nagy óhítség** ütött ki zenplérvármegyétől lakossága között elannyira, hogy a nép több helyen szecsával és falevelekkel vegyített zabkenyeret eszik. De meg az sincs elegendő.

— **Rablás fényes nappal.** Hoffmann Miksa szini lakos a mult hét egyik napján délelőtt 10 órakor elindult Csetnekről, hogy elmegy Gacsalkra. Amint csendesen ment, egyszerre két cigány ugrott elébe és torkon ragadták s fojtogatni kezdték, nagy káromkodások között pénzt kértek és midőn ez azt mondotta, hogy neki pénze nincs, zsebeit kikutatták s a nála talált zsebkendőt a benne levő 53 kr. készpénzzel együtt tőle erőszakkal elvették. Az eset a csetneki csendőrség

tudomására jött, mely nyomban a legerélyesebb nyomozatot indította meg és sikerült is a tetteseket Milko Rudi és Zajdo Lajos esetneki cigányok személyében kiderítenie. A kendőt és az 53 krajczárt visszaadták, azt állítván, hogy ők csak tréfából rá akartak ijeszteni a zsidóra. Amde a törvény az ilyen tréfákat rablásnak minősíti s most azt hisszük, hogy egy pár hónapi dumi majd elveszi kedvüket az efajta tréfától.

— **Dohányjövedelem** a mult évben. A dohányjövedelem az elmúlt esztendőben 44,338.289 frtot tett ki, ami a költségvetésben előirányzott 41,500.000 frttal szemben 3 millió frt többletet mutat. A dohány és szivarfogyasztás általában igen nagy lendületet vett nálunk. Mig 1886-ban a tiszta jövedelem nem haladta meg a 20 milliót, 1893-ban majdnem 30 millióra megy. A mult évben 70 millió szivarral többlet gyártottak és adtak el, mint 1892-ben.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1894. február 3. tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 630-650, rozs 530-550, árpa 580-600, zab 580-600, kukorica 550-560, krumpli 125-140, bab 100-110, mmásunkint. — Marhahús 52 kr. Borjúhús 32 kr. Sertéshús 48 kr. kilogrammonkint a rkapitányi hivatal,

Rozsnyon 1894. évi február 3-án tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 520, rozs 340, árpa 360, zab 360 kukorica 350, bab 500, kása 690 hektoliterenkint Sulyán Sándor, rkapitány.

A lap tulajdonos megbizottja és felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Főmunkatársak: PAPP LÁSZLÓ és CSERNAY DÁNIEL.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Városi és vidéki uti emberek, kik nagy ismeretséggel bírnak, szép mellékkeresetre tehetnek szert. Teljes diskréczió biztosittatik. Felvilágosítást nyújt a «Borsod-Miskolczi-Közlöny» szerkesztősége Miskolczon.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Bükk- és cser-tűzifa
 kitűnő minőségben
jutányos aron megrendelhető
Náray J. A.
 könyvnyomdájában
RIMASZOMBATBAN, (Főtér 8.)
 A megrendelt tűzifa raktáron van és kívánatra házhoz szállittatik.

Farsangi és báli czikkek.

1894.	BÁLI TUDÓSÍTÁS.	1894.
Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a farsangi és báli idényre raktáramat báli czikkekkel igen dusan, legujabb divatu czikkekkel szereltem fel, ugymint:		
Báli és farsangi czikkek.	Báli belépők, Báli legyezők, Báli keztyűk, Báli fejdíszek.	Farsangi és báli czikkek.
Férfi báli ingek, Férfi báli nyakkendők, Férfi báli keztyűk, Chapo-Claquok és Czilinderek, Férfi báli egész és félczipők.		
Egyleteknek, testületeknek jelvények vagy tombola-tárgyak igen jutányos árakon szolgáltatnak. Rimaszombat, 1894. január 9-én. Teljes tisztelettel Löfkovics Lipót.		
Báli és farsangi czikkek.		

Tisztelettel alólírottak van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy az évek óta fenálló

női és férfi divatáru és rőföskereskedésemet

f. évi február első napjától kezdve

női, férfi, leány és fiu bőrczipőkben

dusgazdag raktárral kapcsoltam egybe.

Főtörekvésem s üzleti elvem, hogy csak a legjobb gyártmányt árusítom el jutányos árakon s így a czikkek kitűnő minősége csinálja üzletemnek a reclamatot.

Tulcsigáztott, be nem váltható ígéretekkel nem kecsegtetem a n. é. közönséget, hanem igenis mint eddig, ugy jövőben is fokozott buzgalommal fogok törekedni, hogy t. vevőim igényeit minden tekintetben előzékeny és figyelmes kiszolgálát által kielégithessem.

Remélem, hogy ezen új árucikk piacra hozatala által a t. közönségnek alkalmat fogok nyujthatni jó árú beszerzésére.

Becsés pártfogásukat kérve, maradtam illő tisztelettel

REISZ JÓZSEF,
 női és férfi divatáru-kereskedő
 Rimaszombatban, Főtér és Deák Ferencz utca szögletén.

Olajnagykereskedés
 és
terményüzlet.

Legfinomabb olivaoilaj teljesen
 gyáriolaj savtalanított.
 ásványolaj
 a legelső díjakkal kitüntetve.

Kapható továbbá nálam: kékkő, ponyva, zsák, kocsikenőcs, kátrányfesték, carbolsav, petroleum stb gazdasági czikk

KRAUS KÁROLY J.
 Budapest, Dorottya-utca 6.
 Megbízható, vidéken lakó úgynökök felvételnek